

จุกคิด..เพื่อชีวิตที่เปี่ยมสุข

นำเสนอเมื่อ : 12 ก.พ. 2552

จุกคิด... เพื่อชีวิตเปี่ยมสุข

จงทำดี... อย่าหวังค่าตอบแทน ถึงแม้จะเป็นเพียงคำสรรเสริญก็ตาม

จงทำดี... ให้มันดี ถึงแม้ผลงานออกมาไม่ดี ก็ถือว่าเราทำดีที่สุดแล้ว

จงทำดี.... แต่อย่าอวดดี เพราะทุกคนก็มีดีไม่เหมือนกัน

"คนโง่ไม่มีความพยายามที่จะเข้าใจอะไรได้เลย ได้แต่เอะอะโว้ยวายว่า.. "ทำไมถึงเป็นแบบนี้"..."

คนเราเจอทั้งสุขและทุกข์.... เพราะเราทำทั้งดี ทำทั้งชั่ว

"ถ้าหากเราอยากให้คนอื่นมาเข้าใจหรือเอาใจในตัวเรา

เหมือนกับว่าเรายังเป็นเด็กไร้เดียงสา...ไม่รู้จักเดบโตเลย ..."

"เราพยายามที่จะเข้าใจคนอื่น มากกว่าที่จะให้คนอื่นมาเข้าใจ ตอนนี้เรากำลังจะเป็นผู้ใหญ่แล้ว..."

"เราอย่าเข้าใจว่า..มีความทุกข์มากกว่าคนอื่น คนอื่นมีความทุกข์มากกว่าเราก็อยังมี..."

"การร้องไห้เป็นการแสแสรั้งที่แบบเนียนเหลือเกินในวันนี้.. เพราะพรุ่งนี้เราจะร้องเพลงก็ได้..."

"คนอื่นจะให้ได้ดังใจเรานั้นทุกอย่างไม่มีเลย เพียงแต่เราอมรับเขาอยู่ในฐานะใดฐานะหนึ่งเท่านั้น..."

หากยึดถือมาก.. ให้ความสำคัญมันมาก... ทุกข์มาก หากยึดถือน้อย.. ให้ความสำคัญมันน้อย
...ทุกข์น้อย

ยินดีไปตามความอยาก... คือความมักมากไม่มีสิ้นสุด

อุปาทานคือความยึดมั่นถือมั่น... กับความรับผิดชอบ... มันคนละอย่างกัน ทำดีในวันนี้...
พรุ่งนี้จะดีของมันเอง

คนโง่จะเสียใจ... ร้องไห้ตลอดวัน โดยไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย

ส่วนคนฉลาด... จะรีบแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น... เท่าที่จะทำได้

เรารักในสิ่งใด... จะต้องจากในสิ่งนั้น... ช้าหรือเร็วมันอีกเรื่องหนึ่ง

"เรายืนอยู่บนสนามชีวิต... ต้องต่อสู้อุปสรรคทุกรูปแบบ จนกว่าจะปิดฉากละครแห่งชีวิต...
ด้วยการตายลงไป..."

บทเรียนในตำราเรียน... กับบทเรียนในชีวิตจริง...มันคงจะอย่างกัน

"ไม่มีตำราเล่มไหน... ที่จะสอนเราทุกอย่างก้าว ว่าวันนี้เราจะต้องเจออะไรบ้างและจะต้องแก้ยังไง ?..."

เสียเงินทอง.. เสียสิ่งของ.. เสียเวลา.. และก็เสียใจ.. เป็นการจ่ายค่าเทอมชีวิต

"ที่จริงคนตาบอด... พิกลพิการเขาน่าจะเป็นทุกข์มากกว่าเรา ทำไม ? เขายังยิ้มแย้มแจ่มใสได้..."

"คนอื่นสามารถบังคับเราเป็นเพียงบางเวลา

ส่วนใจของเรานั้น ไม่มีใครสามารถบังคับได้นอกจากตัวของเรานั่น..."

"ทำไมเราจึงทุกข์กว่าคนพิกลพิการเล่า..."

กายพิการ แต่ใจไม่ พิกการ ใจพิการ แต่กายไม่พิการ อย่างไหนดีกว่ากัน ?..."